6de JAARGANG. CURACAO DEN 26n JANUARI 1889. No 265

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE NEDERLANDSCHE KATHOLIEKENDAG.

———o———

Hebben wij in de laatste dagen met voldoening op menige schoone uiting van katholiek leven in het buitenland mogen wijzen, heden smaken wij het genoegen onzen Lezers verslag te geven van een gebeurtenis op katholiek gebied in Nederland; van een grootsche, van een verheven daad, die in de kerkelijke geschiedenis van ons dierbaar Nederland met gouden letteren zal worden opgeteekend. Als om strijd brengen ons de nederlandsche katholieke bladen de schoonste verslagen van de protest-meeting ten gunste van den Paus op 17 December te Utrecht gehouden.

Dien dag hebben Nederlands katholieken getoond, welk een levenskracht in hen schuilt; welk een liefde zij Z. H. den Paus toedragen; hoe innig en hecht de band is, die allen onderling verbindt. Men zag niet tegen de moeite op van Noord en Zuid naar het middenpunt des Rijks te trekken, omdat het gold een heilige zaak, omdat het gold met nadruk te protesteeren tegen het onrecht den Stedehouder van Christus aangedaan. De bloem van Nederlands hooggeplaatste katholieken, een ware keurbende — de namen allen dergenen die de vergadering bijeenriepen vormen reeds de lange lijst, die wij hier beneden laten volgen (*) — was daar vereenigd met de geestelijkheid en de burgerschap uit alle oorden des rijks: velen en verschillenden, maar allen één in het geloof van Gods Almacht, die slechts redding kan brengen, één in 't vertrouwen, dat nooit beschaamd wordt.

De zaal van *Tivoli*, waarin twee en een half duizend menschen zich verdrongen, was toepasselijk versierd en bood een feestelijken aanblik. Te half twee trad dr. Schaepman, die het woord zou voeren, aan 't hoofd van het Comité de feestzaal binnen. Een donderend gejuich ging op, dat tot geen einde scheen te zullen komen, terwijl de kopermuziek hare schetterende fanfares daartusschen deed weerklinken.

Een mannenkoor, uit ongeveer 120 man bestaande, geleid door zijn kundigen directeur, den heer Oosterbaan, hief daarop onder begeleiding van 't koper F. Ludwigs' verstemmige *Papsthymne* aan. Zij maakte indruk, de schoone imponeerende muziek, en het enthousiastisch applaus, dat onder het publiek de stille bewondering van daareven verving, deed dirigent en koorzangers zien, hoezeer hunne medewerking op prijs werd gesteld, hoezeer zij aller verwachtingen overtroffen hadden.

Vervolgens betrad de heer jhr. Jos. De la Court, voorzitter van het comité, het spreekgestoelte, en riep den aanwezigen, den vertegenwoordigers van het Katholieke Nederland, een hartelijk welkom toe. Hij wees er op, hoe van het bestuur van den Algemeenen Bond van Katholieke kiesvereenigingen in Nederland het initiatief was uitgegaan tot deze grootsche vergadering. Onder de hier vertegenwoordigde vereenigingen zijn er vele, die reeds resolutien in zake het Romeinsche vraagstuk hebben genomen; deze worden ook door het bestuur toegejuicht. Maar het geheele Katholieke Nederlandsche volk heeft behoefte, om daadwerkelijk de kroon op het werk te zetten, in den geest van onderdanigheid en gehechtheid aan ons hoogwaardig Episcopaat, van liefde jegens den H. Stoel. Deze gevoelens worden vertolkt in twee adressen; een aan den H. Vader, het andere aan de bisschoppen. Mijne heeren, zoo ging de geachte spreker voort, deze vergadering is hoogst ernstig en plechtig; een ander spreker zal u den toestand van den H. Vader voorleggen en het onrecht, hem aangedaan. Ik roep uwe medewerking in tot het welslagen van dezen dag en verklaar de vergadering geopend. (*Applaus.*)

Naar uit eenige verdere woorden van den voorzitter bleek, zijn van alle zijden tal van telegrammen en adressen van adhaesie aan deze vergadering ingekomen. Van deze alle lezing te geven, ware ondoenlijk. Eén telegram echter zou om zijne hooge waarde door den spreker van dezen dag worden voorgelezen.

De heer dr. Schaepman vangt jhr. De la Court op het spreekgestoelte en leest met duidelijke stem en onder diepe stilte des publieks het telegram eerst in zijne oorspronkelijke taal voor. Het luidt:

Docteur Schaepman, député aux Etats-Géneraux. La Haye. Hollande.

"Il San Padre, encomiando vivamente l'interesse che prendono i buoni cattolici olandesi alla causa della Chiesa e del Papato, imparte con grande affetto l'apostolica benedizione sull' assemblea generale che si terrà domani in Utrecht.

Card. RAMPOLLA.

Waarvan de vertaling door dr. Schaepman gegeven werd: zij luidt:

Aan dr. Schaepman, afgevaardigde in de Staten-Generaal, Den Haag. Holland.

"De H. Vader, hooglijk prijzende de belangstelling, die zijne goede Katholieke Hollanders stellen in de zaak der Kerk en van het Pausschap, schenkt met groote liefde aan de algemeene vergadering, die morgen in Utrecht zal gehouden worden, den apostolischen zegen.

Card. RAMPOLLA.

Met welk een donderend gejuich de voorlezing van dit telegram werd aangehoord, kan men zich bijna niet voorstellen; de zaal daverde, en de hoornmuziek zag af van het fanfare blazen, omdat zij totaal overstemd werd.

Daarna trad de heer mr. Kolkman, lid van het comité, op, die de adressen aan Z. H. den Paus en het doorluchtig episcopaat voorlas en herhaaldelijk in zijne voorlezing door luide en algemeene

---

(*) Jhr Jos. De la Court' voorzitter van den *Algemeenen Bond van Katholieke Kiesvereenigingen in Nederland.*
Mr W. Cremers, onder-voorzitter.
J. F. H. Bekhuis.
Mr J. W. Van den Biesen.
J. G. Gunst.
Mr J. J. I. Harte.
Mr J. P. Kraakman.
Mr A. C. M. H. Kock.
Dr H. J. A. M. Schaepman, loco-secr.
Mr A. F. Vos de Wael.
H. Poell, secretaris.

Mr B. M. Bahlmann, voorzitter van den *Noord-en Zuidhollandschen Bond van Katholieke Kiesvereeniginhen.*
Mr A. Van Baar, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Oorschot.
W. A. Beukers voorzitter der *Katholieke Kies- en Leesvereeniging*, Schiedam.
Mr J. J. W. Van den Biessen, Amsterdam.
Mr C. M. Blankenheym, Utrecht.
B. J. M. De Bont, Amsterdam.
Mr Th. Borret, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, voorzitter van den hoofdraad der *Vereeniging van den H. Vicentius a Paulo*, 's-Gravenhage.
Jhr Hr Bosch van Drakesteyn, Nieuw-Amelisweerd.
Mr J. W. M. Bosch, Utrecht.
P. H. T. Braam, hoofdredacteur van den *Nieuwen IJselbode*, Hattem.
Mr H. J. Brouwers, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, huize *Nijswiller*, Wittem.
Mr J. G. De Bruijn, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, 's-Gravenhage.
Herman F. A. Damen, voorzitter der katholieke Vereeniging *Recht en Orde*, Leiden.
J. B. Dericks, voorzitter der *Centrale Katholieke Kiesvereeniging*, Winterswijk.
Th. Dobbelmann, lid der Provinciale Staten van Gelderland, Nijmegen.
Mr I. H. A. M. Essink, lid van de Provinciale Staten van Overijssel, voorzitter van de *R. K Centrale Kiesvereeniging.*
P. F. J. Everard. Amsterdam.
Mr. L. Van Ewijk. Arnhem.
L. C. L. Eijgenraam, hoofdredacteur van *De Tijd*, Amsterdam.
Mr. J. F. Farensbach, voorzitter van *Recht en Orde*, Amsterdam.
Th. Feldbrugge, Groningen.
M. L. van Cemert, Haarlem.
Mr. L. Haffmans, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Kessel.
Mar. A. Hagen, Utrecht.
T. C. B. Ten Hagen, voorzitter der Katholieke Kiesvereeniging, 's-Gravenhage.
J. A. J. W. Van Hal, lid van de Provinciale Staten van Noord-Brabant, Breda.
A. P. G. Hens, Zwolle.
G. W. Van Heukelum, deken der Gilde van Sint Bernulfus, te Utrecht.
C. baron Van Hövell, Twello.
Richard Kolfschoten, Arnhem.
J. W. M. Kolkman' voorzitter der R. K. Vereeniging, Dordrecht.
Mr. M. J. C. M. Kolkman, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, voorzitter der Katholieke *Leesvereeniging*, 's Gravenhage.
M. J. A. Lans, president der *St. Gregorius-Vereeniging* Schiedam.
Mr. A. F. X. Luyben, 's-Bosch.
Iwan graaf De Marchant d'Ansembourg, kasteel *Neuburg*, Gulpen.
D. J. Mes, voorzitter der Katholieke Kiesvereeniging, Middelburg.
W. A. M. Mutsaers. lid van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant, Tilburg.
Jr. mr. F. Van Nispen, lid der Provinciale Staten, Nijmegen.
Jhr. H. Van Nispen tot Zevenaer, centraal-president der *St.-Jozefs-Gezellen-Vereeniging*, Amsterdam.
Jhr. V. Van Nispen tot Pannerden, lid van de Provinciale Staten van Gelderland, Zevenaer.
Dr. W. J. F. Nuijens, Westwoud.
Mr. F. J. M. A. Reekers, lid van de Tweede Kamer, Amsterdam.
H. G. L. Regout, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, Maastricht.
Mr. B. A. Reigers, lid van de Provinciale Staten, Ulft.
A. E. Reuther, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, 's Gravenhage.
J. P. Van Rooijen Fzn., Utrecht.
Mh. G. C. Van Rossum, Utrecht.
Mr. Alphons Van Rijckevorsel, 's-Bosch.
C. Scheiberling, redacteur van het *Zondagsblad der H. Familie*, Vogelenzang.
Dr. J. H. J. Schreinemacher, lid van de Tweede Kamer, voorzitter van den *H. Servatiusbond*, Maastricht.
P. G. I. Van der Schrieck, luitenant-generaal, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, 's-Gravenhage.
L. Ridder De van der Schueren, dijkgraaf van de Lijmers, Zevenaer.
Dr. B. J. Sleurs, Hotterdam.
H. W. Smits, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, Oosterhout.
I. Th. Smits van Oijen, lid van de Eerste Kamer der Staten Generaal, Eindhouen.
Mr. P. J. A. Smitz, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, Stratum.
A. G. Terwindt, Arnhem.
J. W. Thompson, hoofdredacteur van den *Maasbode*, Rotterdam.
R. A. Van der Ven, lid van de Prov. Staten, 's-Bosch.
J. J. Vlek, voorzitter der Kath. Kiesvereeniging. Delft.
Mr. F. Walter. lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Hulst.
Mr. F. Fh. Westerwoudt lid van de Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, Amsterdam.
Jhr. Mr. I. M. B. J. Van der Does de Willebois, 's-Bosch.
P. J. Willemse Czn, voorzitter van get Zouaven-Comité, Rotterdam.
F. A. Willenborg, directeur der *Militairen-Wereeniging*, 's-Gravenhage.
C. L. Zelleahoff, Utrecht.

bravo's werd onderbroken. Het gejuich aan het einde was zoo welsprekend, dat de heer Kolkman daarin terecht de algemeene acclamatie zag ter verzending van de adressen.

Thans was de beurt gekomen aan dr. Schaepman om zijne rede te houden, waarmede hij niet kon aanvangen, voor de toejuichingen een weinig bedaard waren. Daarna begon de spreker zijne schoone rede, welke wij in hoofdzaak hier laten volgen:

(*Mijne heeren!*

Daar zijn achttien jaren verloopen, sinds de Paus, Christus' Stedehouder op aarde, de opvolger van Petrus, de wettige vorst bij uitnemendheid, de drager der glorierijkste kroon, vreemdeling is in zijn eigen Rijk, balling in zijn eigen stad, gevangene in zijn eigen paleis.

Door list, bedreiging en verraad werd achttien jaar geleden de daad van roof volvoerd. De 20ste September 1870 heeft lauweren gebracht, ja ... maar den verslagene; eeuwige schande heeft hij gebracht over de overwinnaars, die in de historie zullen zijn de gebrandmerkten der eeuwen (*Bravo!*)

Achttien jaren zijn voorbijgespoed, achttien jaren van ruw geweld. De eerlooze daad, die slechts de daad van éénen dag had mogen zijn, heeft stand gehouden achttien jaren lang. Zij is grooter geworden, want met de overweldiging van Rome was de rechtschennis, was het geweld tegen den Paus niet voltooid. Ieder jaar werd daarbij nieuw geweld gevoegd, nieuwe hoon, nieuwe smaad, nieuwe verguizing, nieuw onrecht. Misdaden werden op misdaden gestapeld, tot zij een toren vormden, die ten hemel reikte, als om den Hemelkoning te doen zien, hoe hoog de misdaad des menschen reiken kan. (*Sensatie.*)

De vervolging volgde op het geweld; wie herrinnert zich niet de verjaging der religieuzen, de sluiting der kloosters, den diefstal jegens de Propaganda, den schandelijken hoon, het lijk van den beminden Pius IX aangedaan, de eer aan Mazzini bewezen; daar kwamen duizenden kleine, nietige, ellendige plagerijen, zooals de opheffing der St. Lucas-academie; de eerste Loge werd gebouwd, en dit werk der duisternis was wel noodig tegenover de stad der Catacomben. En met al dat geweld gaat men voort; men tracht het door wetten goed te maken. Op den roof heeft men de etikette geplaatst der waarborgenwet, die niets waarborgt dan onrecht. Nu wil men ook krachtens eene wet in de toekomst geweld gaan plegen op hem, die durft spreken tegen de overheerschers; met eene strafwet wil men hem den mond knevelen, opdat dan ook de Katholieke wereld zwijge. Maar nu men dit beproeft, nu is het tijd voor ons, dat wij den mond openen, en wij zullen hun toonen, wat wij houdeu van onzen Paus, wat wij houden van onzen Petrus (*Donderend bravo!*)

Zoo kom ik tot twee vragen, die ons bezighouden, die de verklaring geven van het samenzijn dezer vergadering, op welke de adressen reeds geantwoord hebben, nl.:

Wat is de wereldlijke souvereiniteit van het Pausschap?

Wat is ons protest?

Met een kort woord zal ik de beantwoording dezer vragen geven. Wij zijn hier niet bijeen om verhandelingen aan te hooren, en uwe geestdrift behoeft geene opwekking.

Welnu dan, wat is de wereldlijke souvereiniteit des Pausen?

Deze quaestie kan van twee zijden worden beschouwd, nl.: uit het oogpunt der historie, en uit het beginsel, dat er in belichaamd is.

Uit het oogpunt der geschiedenis. Daar zijn drie feiten, die haar beheerschen: het begin, de strijd en datgene, wat men de bevestiging zou kunnen noemen.

Het begin ontstond toen het verlaten Rome eindelijk in keizer Constantijn een opperhoofd gevonden had, dat geleerd had voor den Zaligmaker, voor Christus' kruis het hoofd te buigen. Overwinnend trekt hij Rome binnen en bevestigt zijn zetel over deze grootsche stad, vol beteekenis en luister, die stad, het beeld der kracht. En toch, Constantijn veranderde den lauwer der zegepraal in eene kroon, niet voor zich; Constantijn, en deze was toch een groot staatsman, Constantijn verlaat Rome en sticht eene nieuwe keizerstad. Vermetele poging! Waartoe? Eene stille, niet merkbare daad van de Goddelijke Voorzienigheid dreef hem daartoe. Rome schonk hij aan den Paus, en moge deze gift al niet op perkament bestaan — gerust kunnen wij deze quaestie ter zijde laten — die giftbrief staat op de zeven heuvelen; hij is de stad aan den Gouden Hoorn. Maar zegt ons, waarom een groot veldheer, die daarenboven een groot Staatsman was, de plaats ontruimde voor een man uit de Catacomben?— God had het zoo gewild!

Constantijn is heengegaan, gedreven door eene onzichtbare macht. Het was des Heeren hand, die de stad der misdaad, het Babylon der oude dagen, wilde reinigen en zuiveren en het maken tot eene woning voor den vertegenwoordiger Gods (*Bravo!*)

Eeuwen gaan voorbij, maar Rome blijft den Paus. Het zwaard dezer wereld, op het graf van Petrus gewijd, de kroon der souvereiniteit, op het graf van Petrus gezegend, worden thans gekeerd *tegen* Petrus. Daar stond een man op, een man van grootschen aanleg, die door list en wapengeweld ontzaglijk veel kon doen, een man van ongetemden hartstocht, die geen heil kende dan zijn eigen wil, geene wet dan eigen willekeur. Daar stond Hendrik IV.

De kroon van Karel den Groote was hem niet genoeg, die edele, schoone stralenkroon. Hij wilde meer: hem moest ook het geestelijk gezag onderworpen zijn; hem moesten ook de gewetens onderdanig wezen. Daar was bedert gekomen in kringen, waar alles vlekkeloos had moeten worden bewaard, waarvan heiliging moest uitgaan. Deze kringen schaarden zich om hem. En tegenover hem stond één man, de man, dien het geloovige volk bijna vereerde als den Messias van zijn tijd, die alleen streefde naar de verwerkelijking der hoogste idealen. Het was Gregorius VII, die stond tegenover Hendrik IV; het engelachtige tegenover het satanische; tegenover den man van het staal de rots van graniet, waarvan Petrus is geschapen! (*Bravo's.*)

Maar toch stond Gregorius VII niet geheel alleen. Hem stond ter zijde eene vrouw, met mannelijken geest en mannelijk hart; de groothertogin van Toscane, die in deze eeuw van ijzer en geweld verschijnt als een stralend licht, Mathilde van Canossa, de getrouwe bondgenoote van den meest vlekkeloozen man van zijn tijd. Zij heeft den verdreven Paus weder omgeven met den breeden mantel der souvereiniteit, met het gezag, door hem de bezittingen te schenken, welke van geslacht tot geslacht op haar waren overgegaan. Zij heeft hem bekleed met den koninklijken mantel, omdat Christus' Stedehouder souverein moest zijn tegenover de souvereinen en de wereld. Dat is het tweede feit.

En het derde feit is misschien nog zonderlinger en geweldiger. De Pauselijke Staat was een gevestigd feit in Europa's geschiedenis, en niettemin stond hij ten doel aan allerlei aanslagen. Mannen, die met vroegere Pausen in betrekking hadden gestaan, meenden soms aanspraak te hebben op het gebied van den H. Stoel. Ja, de tijden werden zoodanig, dat het scheen, alsof de Paus vazal van een vorst zou worden. Daar verschijnt echter op den H. Stoel een man van ijzer en staal, het zwaard in de hand voerende. De aarde trilt, en de schokken kondigen de opening aan van een nieuw tijdperk, dat de kroon van Karel dén Groote van haar schoonsten glans zal berooven en het Duitsche Rijk maken tot een nationaal Rijk, een Rijk van eigen volk. Eén oogenblik was de souvereiniteit van den Paus bedreigd; daar verschijnt een Paus in het harnas; gereed om met het bliksemend zwaard de rechten van den H. Stoel te verdedigen voor God. En als eenmaal een grootsche strijd zal worden gestreden, dan wordt de Paus, die niet afhankelijk mag zijn, herplaatst in zijn volle onafhankelijkheid. (*Bravo!*)

Daar rest mij nog een vraag: Wat is het beginsel, dat in de souvereiniteit des Pausen wordt uitgesproken! In de wereldlijke souvereiniteit liggen twee ideeën, die mij de grondzuilen toeschijnen van het leven der Kerk.

Wat Christus zeide tot zijne Apostelen: „Gaat en doopt en leert alle volkeren." was ongehoord, moet in dien tijd geklonken hebben als eene taal van waanzin. Was er dan ééne wijsheid voor alle volkeren? En had dan niet ieder volk zijne goden zijne taal?

Paulus verkondigde het reeds. Daar zal voor de menschheid zijn ééne taal, de tale der ziel, één woord, het Woord des Vaders. En hij leerde dat er zijn noch Joden noch barbaren maar één volk in Christus. Door alle eeuwen heen is dat Woord gehoord door Petrus' mond. (*Bravo.*)

Het groote beginsel is de Katholiciteit. Wil men dat beginsel belichamen, dan moet de Paus staan boven de natiën, niet behooren tot dit of dat volk, maar ook uiterlijk toonen, dat hij toebehoort aan allen, dat hij is ter wereld om der werelds wille. (*Bravo!*)

God heeft niet gewild, dat de Paus een Italiaan, een Byzantijn, een Duitscher, een Spanjaard zij, maar hij moet zijn een apostolisch man. Opdat de souvereiniteit der ziel zichtbaar zij, moet hij staan op eigen koninklijken grond, moet hij gezeten zijn op eigen onafhankelijken troon. (*Bravo!*)

Het Pausschap—en dit is het tweede idee der wereldlijke souvereiniteit—is de machtigste, heerlijkste souvereiniteit der wereld. Met de Pauselijke souvereiniteit staat of valt mijns inziens de Kerk, valt of staat de souvereiniteit van den eeuwigen God. Als gij in den Paus een souverein wilt zien, kunt gij dan iets anders willen dan hem te zien onafhankelijk van het aardsche, dan hem te zien in eene vrijheid, die zichzelven slechts wetten geeft. Waar blijft de vrijheid der gewetens, indien het hoogste geweten van zijne vrijheid is beroofd? De Paus is de hoogste meester in geloofs-en zedenleer; aan hem onderwerpen wij ons om de openbaring Gods, maar ook omdat hij souverein is. Elke aanslag tegen den Paus is een aanslag op de vrijheid van geweten, die eene gave is van God en ons geleidt tot het hoogste goed op aarde en in den hemel. (*Bravo!*)

Op die vrijheid mag geen smet, geen vlek, geen schaduw kleven. De drager dier vrijheid moet voor de eeuwen de waarborgen bezitten der volle onafhankelijk (*Bravo!*)

Daar wordt huicheltaal gesproken— ik moet die huicheltaal weergeven—, daar wordt gezegd, dat juist het teniet gaan zijner souvereiniteit den Paus vrij maakt en van beslommeringen ontheft. Ja, dat is de taal van hen die, aan hun roofzucht geen weerstand kunnen bieden. Als de roofvogels hunne klauwen uitsteken naar de wereldlijke souvereiniteit, ja, dan is die souvereiniteit eene bron van beslommeringen.

Men heeft te doen met het Pausdom, niet met den persoon. 't Is niet de vraag, of deze of gene in het bezit van Rome zijn zal, maar of dit aan den H. Stoel behoort. Voorzeker, de Heiligen, die met de aardsche genietingen gebroken hebben, zijn vrij. Maar de Paus kan een Heilige wezen, doch een souverein moet hij zijn, omdat hij dit niet is voor zijn persoon maar voor zijn ambt. Dit ambt is de gids der wereld, de gids voor de gewetens en harten en moet daarom heerschen in koningschap en heerschappij. Niet ter wille van Leo XIII, niet om hem de gelegenheid te schenken, zich buiten het Vaticaan te begeven, maar opdat in de Kerk dat mysterie van Godswege, ook aan het hoogste geestelijk gezag de hoogste menschelijke heerschappij verbonden zij.

Dit alles te zamen genomen, verkrijgen wij de overtuiging, dat de wereldlijke souvereiniteit des Pausen uit haren aard slechts is eene nabootsing en een weerklank van het mysterie der Menschwording, dat de Kerk bezielt en ter glorie voeren zal (*Bravo!*)

Datzelfde mysterie schijnt voltooid tè worden in het Pausschap. Wanneer de Paus verschijnt in den glans der wereldlijke souvereini-

teit, is het alsof men den weerschijn ziet van Christus in het lichtkleed en de scheppingskroon, stralende in eeuwigheid. *(Bravo!)*

Ziedaar, mijne heeren, wat ik u te zeggen had.

Haar idee en hare beginselen belichamen de edelste begrippen: het leven der Kerk. Het Hemelsch Sion moet schitteren als diamant. De Pauselijke souvereiniteit verschijnt als de meest wettelijke en de meest wettige der wereld. Nooit heeft zij geweld gepleegd. Zij is eene souvereiniteit die de oudste en eerwaardigste der wereld is, die niets gemeen heeft met de Rijken, die het merkteeken Gods op het voorhoofd draagt.

Wat is ons protest?

De wereldlijke souvereiniteit is het staande wonder Gods. Zij is tot stand gekomen, gehandhaafd, vaak hersteld door wonderen. Naar sprekers meening zal zij ook slechts door een wonder Gods kunnen teruggegeven worden. Laten wij ons tegen den dag, waarop dit wonder opnieuw geschieden zal, niet bezighouden met bespiegelingen, die misschien nevelbeelden zullen blijken. Niet in de kabinetten der vorsten, niet aan de groene tafels der congressen, niet in de ministeries of kanselarijen zal de souvereiniteit van den H. Stoel worden hersteld. Onze eenige hulp is God.

Herinnert u de worden: „Het Rijk der Hemelen lijdt geweld,"

Ziedaar de definitie van ons protest. Ons protest is eene daad van verheven, heerlijk geweld, dat volgens den H. Ambrosius hem vereert, dien het wordt aangedaan, en hem, die het pleegt, met weldaden overlaadt. *(Bravo!)*

Wij zeggen tot God: Gij hebt, o Heer, de souvereiniteit van Uwen Stedehouder geschonken; wij hebben ons best gedaan om ze te handhaven, alles hebben wij in het werk gesteld om haar te herstellen, wij zijn er niet in kunnen slagen. Neem Gij thans, Kroondrager der victorie, de zaak ter hand van Uw volk, Uwe Kerk, Uwen Paus. *(Sensatie.)*

Wij hebben, zeggen wij tot God, wij hebben ons leven en ons bloed gegeven, wij hebben nog slechts onze stem, ons protest en ons geweten voor het door U, o Heer, gegeven recht. Gij hebt gezien, hoe Uw volk streed, wij vermogen niets meer. Treed Gij, Heer, voor ons op. *(Algemeene plechtige instemming).*

Wij, Katholieken van Nederland, levende in de heerlijke schuts onzer vaderlandsche vrijheid *(Applaus,* wij, Katholieken, fier en vol geestdrift *(Bravo!)*, trouw aan Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, dien God nog lange jaren moge sparen en beschermen *(Toejuichingen)*, wij zijn hier in de zetelstad van den H. Willibrord en wenden ons tot God met de bede: Geef aan de Kerk hare vrijheid, aan den Paus de onafhankelijkheid weder en toon, dat zij, die op U vertrouwen in der eeuwigheid niet zullen beschaamd worden.

Daverende toejuichingen en schetterende fanfares vertolkten de geestdrift der schare na het einde dier hartverheffende rede, welke wij hier slechts hoogst onvolkomen konden weergeven, doch die, door drie stenografen opgeteekend, weldra door geheel Nederland zal kunnen worden genoten en bewonderd.

Wèl mocht de voorzitter, den spreker dankende, zeggen dat het doel der protestvergadering volkomen bereikt was; het katholieke Nederland had hier een uiting, zijner waardig gevonden. Het *Tu es Petrus* van Heller, door het mannenkoer aangeheven, en door het *Wien Neerlandsch Bloed* gevolgd besloot, omstreeks kwart over drieën, de onvergetelijke vergadering.

Om vier uur vereenigden zich 405 deelnemers aan den maaltijd, waar drie officieele toosten werden uitgebracht: de eerste door Jhr. De la Court op den Paus, de tweede door generaal Van den Schrieck op den koning en de derde door het lid der Eerste Kamer, De Bruin, op de Nederlandsche bisschoppen. Daarna bracht de heer F. Westerwoudt, lid der Ged. Staten van Noord-Holland, een dronk uit op Dr. Schaepman, die antwoordde met een troost op het katholieke Nederland hier in zijn werken van liefdadigheid, de pers en andere instellingen vertegenwoordigd.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Jongstleden Maandagmorgen is de pakket, „Prinses Wilhelmina", komende van Bonaire in aanraking gekomen met de brug „Koningin Emma." Hierdoor werd er een kleine schade veroorzaakt aan de brug.

— Hiermede betuigen wij onzen dank aan de firma Neumaü, voor den aan ons toegezonden Curaçaoschen Almanak, die jaarlijks bij haar het licht ziet.

— Het Spaansche oorlogsschip „Don Jorge Juan", komm. A. Boyon y Rubio, dat eenigen tijd geleden onze haven bezocht, heeft Maandag ll. voor goed ons eiland verlaten en koers gezet naar Havana.

NEDERLAND.

Naar wij vernemen, is de instructie in zake de ongeregeldheden, die verleden Zondag in de *Leo-vereeniging* zijn voorgevallen, in vollen gang. Heden zouden, door den rechter van instructie bij de rechtbank aldaar als getuigen gehoord worden de Zeereerw. heer J. W. Brouwers, leden van het bestuur en van de *Leo-vereeniging* en nog enkele andere personen.

BUITENLAND.

Italie.—Z. H. de Paus heeft ter gelegenheid van het Kerstfeest 12000 francs geschonken aan de armen van Rome en 3000 francs aan de behoeftige priesters.

Ook heeft Z. H. een aanzienlijke gift gezonden aan den bisschop van Athene voor de oprichting van een Katholiek Grieksch college.

— De Beiersche bisschoppen hebben aan Z. H. den Paus een adres gezonden, waarin zij op krachtige wijze protesteeren tegen den toestand des H. Vaders.

— Opnieuw heeft de italiaansche Kamer zich schuldig gemaakt aan een daad van rechtsverkrachtiging en schandelijke willekeur. Geheel in strijd met de uitspraak der rechtbanken, welke het goed recht van de betrokken instelling erkend hadden, heeft de Kamer een wetsontwerp aangenomen, waardoor het Chineesche College te Napels aan zijn bestemming wordt onttrokken en met al zijn bezittingen wordt overgeleverd aan den Staat.

Uit de geschiedenis nu van deze instelling blijkt overtuigend dat het is een *apostolisch College;* immers, het werd, onder goedkeuring van den H. Stoel, gesticht door een congregatie van priesters, genaamd de H. Familie. De ruime gebouwen, waarover het beschikte, waren geschonken door de Apostolische Kamer; de Pausen Benedictus XIV en Clemens XII hadden de instelling met veel privileges verrijkt en beurzen gesticht voor arme studenten. Alles echter onder uitdrukkelijk beding, dat zoo ooit het College mocht worden opgeheven, of van bestemming mocht veranderen, de gebouwen en fondsen zouden terugkeeren tot den H. Stoel.

Sedert een lange reeks van jaren voldeed deze instelling op roemrijke wijze aan het doel, waartoe zij gesticht werd, namelijk de opleiding van missionarissen voor het verre Oosten. Ook zelfs toen in de dagen der fransche overheersching schier alle overige geestelijke stichtingen werden vernietigd, bleef het Chineesche College gespaard. Nauwelijks echter hadden de *buzurri* zich van Napels meester gemaakt, of zij sloegen een begeerigen blik op de eigendommen van het College en trachtten zich daarvan meester te maken. Geen middelen werden daartoe ontzien. De italiaansche Regeering ging zelfs zóó ver, de aanstelling van nieuwe professoren te verbieden, in de hoop dat het onderwijzend personeel, en daarmede het geheele College, zou uitsterven. Toen dit niet spoedig genoeg ging, begon zij achtereenvolgens voor verschillende rechtbanken den eisch te stellen om, op grond der bestaande wetten op de geestelijke goederen enz., het College staats-eigendom te verklaren. Al deze processen echter werden door den italiaanschen Staat verloren; ook zelfs de italiaansche rechtbanken bleven het recht van het College erkennen. Wat het italiaansche Ministerie niet bereiken kon langs den weg van het recht, heeft het thans langs korteren en meer eenvoudigen weg weten te verkrijgen: een speciale wet werd aan de Kamer voorgelegd, en deze, zonder zelfs nader onderzoek noodig te achten, heeft aan de Regeering gegeven wat zij verlangde. In een krachtig *Memorandum* heeft thans het bestuur van het College tegen dit geheel onwetig *votum* der Kamer geprotesteerd bij den Senaat. Men kan echter nauwelijks verwachten, dat waar het een daad van vijandigheid tegen de Kerk betreft, de eischen van het recht bij dit staatslichaam meer zullen gelden dan bij de Kamer.

"Zooals men ziet," zegt de *Moniteur de Rome*, "heeft men hier te doen met een onder alle opzichten misdadigen roof en tevens, wat nog erger is, met een nieuwen aanslag op de rechten en de vrijheid van het geestelijk gezag van den H. Stoel, van welken het College te Napels zijn stichtingsbrief en zijn dotatie ontvangen heeft."

— De ware toedracht der zaak met de *Unione Romana* zou de volgende zijn: Het bestuur moet zich tot kardenaal Monaco, Groot-Pœnitencier. hebben gewend met het verzoek, dat de regel *nè eletti nè elettori* nogmaals zou worden onderzocht. Hierop moet het een mondeling antwoord gekregen hebben, dat het deed besluiten, met zijn verzoek zich rechtstreeks tot den H. Vader te wenden.

— Nu het niet tegen den Paus, maar tegen een zijner bondgenooten gericht is, acht Crispi het tijd, om aan het woelen zijner radicale en revolutionnaire vriendjes een einde te maken. De politie te Rome verbood het houden eener openbare feestviering ter nagedachtenis van den revolutionnair Oberdank. die den Oostenrijkschen keizer poogde te vermoorden; de radicale vereenigingen wilden een optocht houden, die de beide Oostenrijksche gezantschapsgebouwen zou passeeren. Wat daar zou gebeurd zijn, kan men zich voorstellen. Evenzoo werd de oprichting van een gedenksteen in het huis van Oberdank verboden, omdat dit liegt tegenover de woning van den Oostenrijkschen gezant bij het Vaticaan.

— Bij zijn aankomst te Milaan viel den uit Berlijn verdreven correspondent der *Secolo* een hartelijk onthaal ten deel. De directeurs der *Italie* en *Lombardie* woonden het diner bij, hetwelk de redactie der *Secolo* gaf. Toosten werden uitgesproken op de vereeniging der vrije volkeren en op "het van Bismark ontslagen Duitschland der wijsgeeren en dichters."

Frankrijk.—De burgeemeester van een gemeente in het Oise-departement heeft op het stadsplein het volgend besluit doen aanplakken:

„De gemeenteraad heeft besloten, dat de toelage van 200 francs, welke den bedienaar van den godsdienst wordt toegestaan, te rekenen van het derde trimester van dit jaar zal worden opgeheven, wijl hij.... op den dag van het nationale feest zich er tegen verzet heeft de kerk te versieren."

Toen de pastoor den maire eenige uitlegging vroeg, gaf deze, zonder rechtstreeks de vraag te beantwoorden, het volgend antwoord:

„Ik heb de eer u mee te deelen, mijnheer de pastoor, dat de gemeenteraad u hoogacht als een privé persoon; maar als pastoor kan hij dat niet, dat is met zijne beginselen in strijd. Daarom is de toelage opgeheven.

„Overigens moet een belangrijke gemeente als de onze in dit opzicht het voorbeeld geven aan de naburige gemeenten, en de gemeente-ontvanger heeft ons gezegd, dat wij de laatste waren in het kanton, die den bedienaar van den godsdienst nog een toelage geven."

— Een correspondent van de *World* heeft aan zijn blad het relaas gezonden van een onderhoud, dat hij met generaal Boulanger zegt gehad te hebben.

Boulanger zou rondweg bekend hebben, dat hij president der republiek wil worden en den correspondent de maatregelen verklaard hebben, welke hij zou nemen, terwijl hij hem tevens den toestand der Fransche Kamer zou hebben blootgelegd.

„Half Frankrijk is met mij," zou Boulanger gezegd hebben. „Den oorlog vrees ik, maar zoo hij kwam, zou ik weten te strijden."

— De *Observateur francais* stelt voor eene Fransche Centrumspartij op te richten. Of daartoe de voldoende elementen voorhanden zijn?

— Een verschrikkelijk boek, de *Indicateur anarchiste*, is der parijsche politie in handen gekomen. Het is ongeveer 40 bladzijden dik en waarschijnlijk gedrukt te Londen in de internationale anarchistische drukkerij, die, natuurlijk, in 't geheim werkt. Dit handboek is met inderdaad helsche uitvoerigheid geschreven. De schrijver moet een bekwaam chemicus zijn, want met de grootste nauwkeurigheid geeft hij meer dan honderd recepten voor verwoestings- en moordtuigen. Wat het menschelijk vernuft slechts vermag te bedenken op het gebied van verwoesting en vernieling, wordt in dit boek gevonden, kort en zakelijk behandeld. Nitroglycerine, dynamiet, benzine, kruit, lijkenvergif, petroleum, schietkatoen enz., dat zijn de "elementen", waarmede de anarchisten de wereld op den weg naar het geluk willen brengen. Er worden machines beschreven, die in staat zijn om in ééns geheele troepen cavalerie in de lucht te laten vliegen; dynamietpatronen, die men ongemerkt een vijand in den zak kan steken, lijkengifpreparaten, om kogels en wapenen te vergiftigen.—kortom, met duivelsche volledigheid wordt daarin alles opgesomd wat dood en vernieling op de gemakkelijkste wijze om zich heen kan verspreiden. Een geheel hoofdstuk is gewijd aan het vervaardigen van bommen, een ander aan de revolutietactiek, vooral aan het opwerpen van barricaden en de middelen, die men met gunstig gevolg bij een straatgevecht kan bezigen. Dit verschrikkelijk boek, dat zijn ontstaan wel aan een blinden, fellen haat te danken moet hebben, is bij duizendtallen onder de arbeiders van Parijs verspreid, zonder dat de politie er tot nog toe in is geslaagd de colporteurs te ontdekken.

— Uit Rome wordt aan den *Monde* geseind, dat de onderhandelingen tusschen Rusland en den H. Stoel, of meer bepaaldelijk tusschen Iswolski en kard. Rampolla, thans zoo ver gevorderd zij, dat definitief besloten is tot herstel der diplomatieke be-

trekkingen. Zoodra nog eenige formaliteiten zijn geregeld, zal Boetenieff als russisch gezant bij den H. Stoel geaccrediteerd worden,

— In de couloirs der Kamer van Afgevaardigden heeft Floquet van Laur geëischt, het bewijs te leveren, van diens bewering als zou de regeering bij de jongste verkiezingen gebruik gemaakt hebben van de geheime fondsen. Laur weigerde en zond zijne getuigen naar Floquet, die antwoordde zich op de tribune te zullen verontschuldigen.

De Senaat heeft eene wet op de faillissementen bekrachtigd, die onmiddellijk in werking is getreden. Hierdoor kon de Panama-Maatschappij wettelijk liquideeren zonder zich failliet te verklaren. Er is nu eene nieuwe Panama-Kanaal-Maatschappij opgericht, waarvan De Lesseps tot president is benoemd, terwijl Ch. De Lesseps tot vice-president werd gekozen. Eerstgenoemde heeft met de Parijsche Bank eene nieuwe leening gesloten, van 60 millioen frcs, waarvan de eerste storting den 20sten der loopende maand heeft plaats gehad.

President Carnot zou, naar het gerucht loopt, het verbanningsdecreet, waarbij de hertog d'Aumale inder tijd het land uitgezet werd, hebben ingetrokken. De hertog heeft in een manifest het steunen van Boulanger door de monarchalen afgekeurd.

Engeland. — De overwinning van generaal Grenfell op den Mahdi heeft in Engeland groote vreugde verwekt zoowel als de zekerheid, die men thans schijnt verkregen te hebben, dat Stanley en Emin Pasja, in plaats van gevangen, veleer op vrije voeten en op weg naar Europa zijn. Dit laatste is een groot succes voor lord Salisbury, die ondanks de geruchten omtrent Stanley's gevangenschap toch den veldtocht in Egypte met kracht liet doorzetten,—iets wat hoogst onverantwoordelijk zou zijn geweest al er werkelijk reden bestond om te verwachten dat Stanley zich, in de handen van Osma Digma bevond. In dat geval toch zou de onderzoekingsreiziger ongetwijfeld op barbaarsche manier de vijandelijkheden zijner landgenooten hebben moeten boeten. Maar Salisbury zag in, dat de mededeelingen van Osma Digma niets anders waren dan een kunstgreep om den Engelschen schrik in te boezemen. Dat heeft Salisbury van den beginne doorzien, en nu de afloop der zaken hem in het gelijk stelt, is dit voor hem een prachtige overwinning.

Stanley en Emin zijn niet in Osman's handen, gelijk deze beweert; geen zijner soldaten door de Engelschen krijgsgevangen gemaakt, wist iets daaromtrent te vertellen. Daarenboven is, blijkens de telegrammen in ons vorig nummer, bericht ontvangen uit Zanzibar, volgens hetwelk van Tippoe Tip brieven uit Stanley Falls hadden aangebracht, waaruit bleek dat Stanley en Emin elkaar in welstand hadden ontmoet. Ten overvloede is het Engelsche Lagerhuis nog verder gerustgesteld door een mededeeling, rechtstreeks van den directeur der *Western Telegraph Company* ontvangen, en door den minister Goschen in het Huis voorgelezen. Dit bericht luidt woordelijk:

„Heden [Vrijdag] om twee uur des namiddags ontving ik het bericht dat Stanley met Emin op de Arugiwimi zijn aangekomen. De tijding is autenthiek. Bijzonderheden volgen."

Men kan zich voorstellen of dit bericht in het Lagerhuis ook met gejuich begroet werd; het is thans zeker, dat de beide gevangen gewaanden, wel degelijk op vrije voeten zijn. Dat geeft meteen nieuwen moed om den oorlog tegen den Mahdi met kracht door te zetten en zoo spoedig mogelijk tot een goed einde te brengen. Een correspondent van de *Times* zegt reeds, dat nu men meester is van Soeakim, men het in de hand heeft een nieuw rijk aan den Nijl te vestigen. Te Cairo schijnt men er reeds aan te denken, naar Berber te marcheeren. Het is nu maar de vraag, of de veldtocht zoo schitterend door generaal Grenfeld geleid, inderdaad gelukt is, dan wel, of de Mahdisten niet spoedig in grooter aantal zullen terugkomen om de vijandelijkheden te hervatten. Volgens den correspondent der *Morning-Post* mag men intusschen zeker zijn dat de strijdkrachten van den Mahdi inderdaad erg verzwakt zijn, zoodat men maar flink behoeft door te tasten om voorgoed aan zijn rijk een einde te maken.

Osma Digma heeft nu zijn troepen bijeengetrokken te Handoeb, waar men een aanval van het Engelsche leger verwacht. Naar uit Soeakim gemeld word, heeft de ruiterij, een verkennigstocht makende in den omtrek van Handoeb, daar slechts weinige Arabieren aangetroffen. Daarentegen rapporteert het deel, dat in de Roode Zee kruist, dat er een vijandelijke troepenbeweging plaats heeft.

— Nog geen halve eeuw is het geleden, dat de Katholieken niet benoembaar waren tot eene rijksbetrekking en thans deelt een Katholieke Bisschop Mgr. Vaughan op eene vergadering te Manchester door het Aardrijkskundig genootschap bijeengeroepen, in het openbaar den Pauselijken zegen uit, terwijl ook de aanwezige Protestanten met daverend applaus de mededeeling van den Bisschop begroetten, dat Z. H. aan de vergadering zijnen zegen had gezonden.

De vergadering was belegd ter ondersteuning van kardinaal Lavigerie's onderneming, en niet alleen ontvingen de Protestanten in Manchester eerbiedig den Pauselijken Zegen, maar met algemeene stemmen werd eene motie aangenomen, den H. Vader bedankende en hem gelukwenschende met het initiatief, dat hij in de zaak der bestrijding van den slavenhandel in Afrika heeft genomen.

Duitschland.— De Duitsche pers vestigt bij het bespreken van Bismarck's redevoering over de binnenlandsche en koloniale politiek de aandacht op de door hem aangewende pogingen om Engeland te flatteeren en op de omstandigheid, dat hij de incidenten betreffende Dr. Geffken en Sir Horier in 't geheel niet heeft aangeroerd.

Er is deze week geseind, dat de Duitsche keizer last gegeven heeft, alle Fransche koks van zijn paleis door Duitsche te vervangen.

Oostenrijk.— In de cisleithaansche Kamer van Afgevaardigden werd verleden week door den afgev. Zallinger de Romeinsche Quæstie ter spraak gebracht. Deze quæstie, zeide hij, kan onmogelijk worden doodgezwegen of duurzaam op den achter grond gesteld. Zij eischt een oplossing, en Italië-zelf kan niet tot rust komen, zoolang zij open blijft. De katholieken van Oostenrijk denken over de rechten van den H. Stoel juist zoo als die van Duitschland, van Italië en van de geheele wereld, en terwijl zij voor die rechten van den oudsten en wettigsten troon der christenwereld opkomen, verdedigen zij tevens de grondslagen, waarop de troon der Habsburgers rust.

De katholieke bladen van Rome maken met ingenomenheid melding van deze manifestatie in de oostenrijksche Kamer, zoowel als van alle andere uitingen van gelijken aard, in de Oostenrijksch-Hongaarsche Monarchie reeds voorgekomen, en waartoe op de allereerste plaats ook behoort een adres van het oostenrijksche episcopaat, waarin het bezetten van Rome en het Patrimonium van St-Pieter als „ roof" gekenmerkt wordt en waarbij HDHw. nadrukkelijk alles veroordeelen wat door geweld of huichelarij tegen de rechten van den H. Stoel misdaan is, terwijl zij tevens verklaren, zonder ophouden te zullen streven naar herstel van s' Pausen ware en volledige vrijheid in de hoofdstad der christenwereld.

ADVERTENTIEN.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO CURAÇAO EN MARACAIBO.

1889.	Valencia.		Cairngorm.		Philadelphia		Valencia.		Cairngorm		Philadelphia	
Vertrekt van New York....	Jan.	9	Jan.	19	Feb.	31	Feb.	13	Feb.	22	Maart	7
Komt aan te Curaçao	,,	16	,,	27	,,	7	,,	20	Maart	2	,,	14
Vertrekt van ,, ...	,,	18	,,	28	,,	8	,,	22	,,	4	,,	15
Komt aan te Pto. Cabello	,,	19	,,	29	,,	9	,,	23	,,	5	,,	16
Vertrekt van ,,	,,	19	,,	29	,,	9	,,	23	,,	5	,,	16
Komt aan te La Guayra..	,,	20	,,	30	,,	10	,,	24	,,	6	,,	17
Vertrekt van ,, ..	,,	25	Feb.	4	,,	15	Maart	1	,,	11	,,	22
Komt aan te Pto. Cabello	,,	26	,,	5	,,	16	,,	2	,,	12	,,	23
Vertrekt van ,,	,,	26	,,	5	,,	16	,,	-	,,	12	,,	23
Komt aan te Curaçao	,,	27	,,	6	,,	17	,,		,,	13	,,	24
Vertrekt van ,, ...	,,	28	,,	7	,,	18	,,	4	,,	14	,,	25
en doet La Guayra aan om passagiers en mails in te nemen en aan wal te zetten.	,,	29	*		,,	19	,,	5	*		,,	26
Komt aan te New-York..	Feb.	5	,,	15	,,	26	,,	12	,,	2	April	2

Stoomschip Maracaibo.

: Vertrekt van Curaçao..	Jan.	19	Jan.	29	Feb.	9	Feb.	23	Maart	5	Maart	16
Komt aan te Maracaibo....		20		30		10		24		6		17
: Vertrekt van ,, ..		26	Feb.	5		16	Maart	2		12		23
Komt aan te Curaçao......		27		6		17		3		13		24

: Kan van Curaçao en Maracaibo een dag vroeger vertrekken.
* Keert niet terug naar La Guayra.
De Stoomschepen *Valencia* en *Philadelphia* zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.
Het Stoomschip *Cairngorm* neemt geen passagiers van New York.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN.
Agenten op Curaçao.

De Curaçaosche Phosphaat Maatschappij
„ASCENSION".

JAARLIJKSCHE ALGEMEENE VERGADERING der aandeelhouders op Zaterdag den 26 dezer, 's avonds 7½ uur, in het Hotel Sasso.

Punten van behandeling:
1°. Verslag over den toestand en de werkzaamheden der Maatschappij.
2°. Kiezing van 3 leden van het Bestuur.
3°. Kiezing van 3 leden der Commissie.
4. Behandeling van art. 44.

Curaçao 17 Januari 1889.
Namens het Bestuur
De Secretaris,
J. H. M. ELLIS.

UIT DE HAND TE KOOP

de navolgende EFFECTEN:
Ni. 221, 200 en 195, gelegen in de Kerkstraat, Willemstad;
Ni. 144, 147, 137 en 138, gelegen in de Jodestraat, Willemstad;
No. 236, gelegen in de Kuiperstraat, Willemstad;
Ni. 76, 76 *b* en 83, gelegen in de Breede Straat, Willemstad;
Ni. 155, 47 en 56, gelegen in de Breede Straat, Pietremaai;
Een stuk grond, gelegen in de Bakkerij-straat;
Een stuk grond No. 68, gelegen in de Dwarsstraat, Pietermaai;
De buitenplaats *Vriendenwijk* (a) *Buena Vista*;
Een RIJTUIG, zoo goed als nieuw, met HARNAS;
Een TELEFOON voor twee stations, met toebehooren, en twee ELECTRISCHE BELLEN, met *annonciator*.
Te bevragen bij
A. S. DE POOL.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a contant* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T, halfrond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smée- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglaspompen, pompkranen, compositiebuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trêe en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.